



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Mirum amari laudatores, & vitari reprehensores, cùm contrarium fieri oporteret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

ari. Sic ergo oportet correptiones efficere, ut & qui corripunt, non resiliant, ac si eos iniuriari proveniat, ac si perculti, non debent abhorrere. Nam qui secantur aduersus eos, à quibus secantur, multa reclamant, sed illi nihil impediuntur, sed tantum agrotantium consulunt utilitati & sospitati. Sic etiam hinc cuncta gerenda sunt.

§. VIII.

Mirum amari laudatores, & vitari reprehenses, cum contrarium fieri oporteret.

Ita quidem constituti debent esse, qui reprehendendo alios corrigunt; at qui corriguntur, reprehenses pluris debent facere, quam laudatores, à quibus plerique plausum captant. Si & animi voces intelligeremus, nempe cornorum, graculorum, ait Dio, Dio orat. 66. atque aliorum animantium, nempe ranarum, aut cicadarum, haud dubie & horum vocibus animum adverteremus, quidnam de nobis diceret graculus volans, aut pica, & quam de nobis haberent opinionem? Felicitas ergo quadam est, quod non intelligimus. Quot verò homines ranis sunt insipientiores & graculis? Et quam pauci sunt, qui laudant? quam multi, qui vituperant? Ex illis autem paucis, qui humanæ gloriæ theatrum conficiunt, quam viles,

S. Chryf.
hom. 17.
ad Rom.
Vide eū-
dem ho-
mil. 28.
in Ioan.

viles, quàm pravi iudicij? Sed dic, quæ-
sit. ait S. Chrysoſtomus, quot velis habere lauda-
tores? centum, seu bis, seu ter, seu quater toti-
dem? Quin sint duo millia, aut etiam quatuor,
vel si ita placuerit innumeri, qui applaudant.
Nihil tamen illi omnes à graculis deſuper garru-
lentibus different. Immo ſi Angelorum theatrum
perpenderis, apparebunt illi vermibus etiam vi-
liores; illorumq; præconium, aranearum textu-
ra, fumoq; & ſomnijs infirmitus. Hanc ergo
rem tam vilem amamus, tanti facimus, quã
etiam experimur sæpe, vt idem S. Pater lo-
quitur, eſſe crudelem belluam, demonem hor-
rendum, communem totius orbis terrarum pe-
stem, viperam venenatam, diſcerpentem eum,
cui innaſcitur: & reprehensiones maximam
vtilitatem habentes fugimus, eoſque qui
mente optima nos volunt emaculare, odio
proſequimur, & modis omnibus extinctos
volumus? Quàm longè aliter ſenſit, qui di-
xit: *Corripiet me iuſtus in miſericordia, & in-
crepabit me: oleum autem peccatoris non im-
pugnet caput meum?* & alter ita pronuntians:
*Melior eſt manifeſta correptio, quàm amor ab-
ſconditus. Meliora ſunt vulnera diligentis,
quàm fraudulentæ oſcula odientis. Vulnerat
chirurgus cùm venam aperit, vt ſanguinem
malum*

Pſal. 140.
5.

Prou. 27.
31.

malum deducat; & mercedem ei damus, quia salubriter vulneravit. Iudas Christum osculatur, ut prodat, dederat enim hoc eis signum; quis non magis diligat more chirurgi vulnerantem, quam more Iudæ osculantem? Et tamen sæpe huic similes sunt laudatores; illi vituperatores nostri. Permittit igitur Deus hos ad emendationem, illos ad probationem: in utroque beneficus.

C A P V T XIX.

Deum non deesse innocentibus humiliatis, sed eos in tempore suo tanto gloriosius exaltare, idq; per varia miracula.

§. I.

Deum antè homines humiliare, quàm exaltat.

Mirabilis consolatio est innocentium talia in terris patientium, si Deum credant ubiq; semper præsentem & omnia providè gubernantem. Non enim tantum à fame sibi tales non timent; sed neque etiam ab infamia. Licet deprimantur à superioribus; licet iudicijs & calumnijs

B b

appe-